

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 27

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la sobirania energètica i les seves conseqüències socioeconòmiques

302-00215/13

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és precisament la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la sobirania energètica i les seves conseqüències socioeconòmiques, presentada per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la té la paraula el diputat Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera. Diputades, diputats. En primer lloc, agraiem totes les esmenes presentades, les hem pogut acceptar i transaccionar totes. Per tant, agraeixo el temps i la bona predisposició de tots els diputats, la diputada Paneque i també els diputats Villalbí, Cornellà i Cid a l'hora de parlar de com accelerem la transició cap a les energies renovables que urgentment necessitem.

El PSC ens presentava una esmena que demana publicar el pla territorial per implantar les energies renovables. Entenem que fa falta temps per fer aquest pla, per enllestir-lo. Estem d'acord que cal temps, però també sabem que mentrestant no ens podem aturar en la implementació del desplegament de les energies renovables que necessitem. Malauradament, Rússia segueix i ens temem que seguirà atacant Ucraïna i que els preus del gas seguiran alts i això ens ha fet canviar completament el context. Ara estem en un context dramàtic.

Hem acceptat també les esmenes d'Esquerra Republicana i les hem transaccionat. Van en la línia d'accelerar la transició cap a les energies renovables i en la línia de construir, de guanyar, de preparar el consens de país que necessitem. Fixeu-vos, guerra de Rússia contra Ucraïna; s'ha acabat la zona de confort energètica. El preu del gas s'ha multiplicat i això no s'aturarà. I això què vol dir? Vol dir que, per exemple, Àsia, quan comenci a exportar productes cap a Europa, ho farà amb un gas més barat que el nostre, i això pot comportar una destrucció massiva al continent europeu de pimes, pimes solvents que fins ara han resistit la crisi financera, la crisi del covid,

pimes solvents de tot Europa, també de Catalunya, que si no canvien les condicions en els propers anys tancaran.

Per això, la Comissió Europea ens demana accelerar la transició energètica i implementar les energies renovables a la velocitat de la llum. I, en aquest sentit, per això, proposem de fer en els propers tres mesos un debat monogràfic extraordinari sobre com a Catalunya hem de procedir per accelerar aquesta transició energètica.

Ens cal un consens de país com el que té Dinamarca. Allà, fa cinquanta anys es van posar d'acord per impulsar l'eòlica i han anat canviant els governs, però això no ha alterat l'estratègia de país. A Catalunya sabem fer consensos en aquest sentit. Els ports de Barcelona i Tarragona, la Fira de Barcelona. En els últims vint anys han passat diferents governs, però hi han hagut consensos sobre com volíem que fos la fira, que fos global, que fos ambiciosa. I els comuns s'han sumat també al World Mobile Congress, per exemple, l'alcalde de Barcelona, i fantàstic que així sigui. O per exemple, amb els ports hem dit «corredor mediterrani», «tràfics ferroviaris», «logística d'alt valor afegit». I això ha fet que el port de Barcelona i Tarragona siguin líders en alguns àmbits. I canvien els governs, canvien els seus presidents, però no s'altera aquesta ambició i aquesta vocació de lideratge i de fer les coses bé.

També en renovables tenim bones notícies. A Girona hi ha un consens creixent sobre el Parc Tramuntana, sempre i quan i sobretot, els beneficis d'aquest parc també recaiguin en els municipis i en la seva gent. De fet, això explica perquè a Dinamarca accepten molins a tres quilòmetres de la costa, de les illes o del port de Copenhagen, perquè se'ls senten seus i se'n fan seus els seus beneficis. Aquest és un camí per a Catalunya, també.

O Alcarràs, per exemple, que ja han aprovat set dels vuit projectes amb grans parcs fotovoltaics. Això també ha costat d'aconseguir, però hi ha una part d'aquestes línies, per exemple, de Lleida a Albatàrrec, en què l'evacuació es farà de manera soterrada. Això és una bona notícia, també. Per tant, hem anat plens amb moltes dificultats, poc a poc, però anem millorant, no?

Per tant, doncs, tenim aquesta moció que demana accelerar la tramitació administrativa dels projectes renovables a Catalunya. Demanem també un estudi sobre les possibilitats de l'empresa energètica pública de la Generalitat en els àmbits

de distribució i generació d'energia. Mirem, per exemple, l'empresa Statkraft, l'empresa pública de Noruega. I finalment, també demanem al Govern que estudiï el potencial dels pantans catalans, que ja tenim seixanta-sis. Quin potencial tenen pel que fa a les noves centrals reversibles o de bombatge? Ja que, per exemple, tenim uns estudis del col·legi d'enginyers i de la Cambra de Comerç de Barcelona que ens diuen que aquest potencial està entre els catorze i els setze gigawatts. Doncs el Govern de Catalunya que estudiï això, a veure quines possibilitats tenim d'avançar en aquest sentit.

Hem de tenir present que a Catalunya no podrem tancar les nuclears fins que no tinguem operatives algunes grans centrals hidroelèctriques reversibles de bombatge; de bombeig també es pot dir, no? Per tant, doncs, és hora de que mirem amb atenció el potencial que tenim en aquests pantans catalans. I si no, doncs la ministra Teresa Ribera ja ens va dir a Barcelona: «Si no genereu electricitat renovable, Espanya imposarà les línies de molt alta tensió.» I, en aquest sentit, doncs, encara hi som a temps. I és per tot plegat que els demanem suport en aquesta moció.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, la diputada Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Molt bona tarda, diputats, diputades, consellera. Agrair també la bona disposició del diputat Tremosa a l'hora de treballar aquesta moció. És la primera vegada que hem de, diguéssim, consensuar o negociar un document i li haig d'agrair, doncs, la bona predisposició en tot moment.

Sobre el primer punt de la moció, he de dir que hem de valorar que la consellera Jordà, a petició pròpia, comparegués a la Comissió d'Acció Climàtica per tal d'explicar o valorar aquest primer any d'implantació del nou decret de renovables.

Ja sap vostè, perquè li vàrem dir, que ens va semblar un balanç escàs per a Catalunya i per això vàrem activar, després d'aquesta compareixença, diferents mecanismes que tenim a disposició com a grup parlamentari. Un d'ells, el ple monogràfic que vostè proposa en aquest punt i, per tant, el compartim, hi donarem suport, igual que d'altres sol·licituds de noves compareixences per explicar, per exemple, el grau de compliment de la llei del canvi climàtic, que ha estat també objecte d'interpel·lació en aquesta sessió plenària.

Per què ens fixem ara també en la llei del canvi climàtic? Perquè al final és l'origen, és l'origen dels diferents compromisos que hem adoptat i també perquè va generar un gran consens i ens sembla, doncs, important anar a l'origen d'aquell consens i d'aquells compromisos que ens van fer pioners i que ens havien de fer complir aquests objectius 2030-2050.

I senyor Tremosa, sense acritud, eh?, perquè ja he dit que hem treballat molt bé, però de la mateixa manera que hem mostrat perplexitat a vegades per declaracions de membres del govern d'Esquerra Republicana, no?, com que no havien estat mai aquí i ara, just acaben d'arribar i s'ho troben tot per fer i tal, també els he de dir que la seva sortida del govern no ha estat gradual, ha estat una baixada de cavall bastant contundent. I en aquest àmbit li haig de dir que celebros que un any després d'haver votat a favor del Decret 24/2021, que els vàrem dir que no milloraria la implantació de renovables a Catalunya, doncs, vinguin a posicions més d'impulsar de manera decidida aquesta implantació a Catalunya, evidentment amb totes les proteccions i aspectes a tenir en compte sobre els entorns no entropitzats

Fitxer 28

li diria això i li diria també, doncs, sobre les plantes de valorització energètica. Per tant, celebrem que un any després ens puguem trobar o espero que ens trobem en aquestes posicions polítiques.

Per què és necessari un debat d'aquestes característiques? Està clar, està claríssim, em sembla, consellera, que és un tema que ens ha ocupat hores de ple, hores de Comissió d'Acció Climàtica; és un tema clau a nivell socioeconòmic, és estratègic per a Catalunya i alhora és d'un àmbit global. És un tema important que està situat

en l'agenda política catalana, tant que fins i tot el Govern reconeix, no?, que probablement..., no, probablement; reconeix que hauríem d'anar a una altra velocitat i que hauríem d'accelerar, perquè no podem permetre l'elevada dependència de Catalunya respecte a les energies fòssils.

Hem presentat mocions, propostes de resolució, ha estat present en dos debats d'orientació política del Govern, i anem debatent temes de manera parcial, no?, biogàs, hidrogen verd, fotovoltaic, eòlica o hidràulica. I, per tant, ens sembla oportú, com li deia, un debat més global. De fet, des del nostre grup parlamentari parlem d'un acord verd per a Catalunya, en el sentit de tenir aquesta mirada global, que els diferents punts d'aquesta moció, doncs, ens sembla que també van en aquesta línia.

Planificació. I en aquest sentit, és l'esmena que hem volgut introduir, no?, presentar i aprovar el document de planificació territorial. Crec que ens haguéssim estalviat molts debats territorials si aquesta planificació estigués feta: a on, quines, a on. I, malauradament, doncs, veiem com a territori es reproduïxen debats que no van en la línia de promoure les energies renovables d'una manera, diguéssim, planificada a tot el territori.

Vostès també apunten els recursos humans suficients per tramitar els projectes. És un aspecte que hi coincidim. Nosaltres ho quantificàvem en setanta-cinc, perquè així ens havia arribat per part de les diferents patronals, però, en qualsevol cas, en genèric ens sembla també correcte.

Homogeneïtzació dels tràmits i regles clares, ens sembla importantíssim. Estem donant missatges diferents des de demarcacions diferents a projectes que són pràcticament calcats. Per tant, és fonamental.

I, certament –per acabar amb aquests segons que em queden–, és interessant explorar una opció d'emmagatzematge d'energia a través a través de l'aigua. És un dels reptes que tenim, de fet, en energies renovables, no?, la no continuïtat en la generació d'energia. I, per tant, ens sembla interessant explorar aquesta opció. De fet, algú, jo crec que més de caire provocatiu, va dir que els oceans i el mar es podien convertir en grans bateries d'energia. Probablement, no arribarem a aquests límits,

però, en tot cas, sí que ens sembla interessant. I, per tant, donarem suport a aquests punts de la moció.

Gràcies.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Vicepresidenta, consellera, diputats i diputades... Senyor Tremosa, vull començar..., moltes vegades això acaba sent una formalitat, però avui li vull fer d'una manera sincera i més enllaçant amb l'inici de la seva intervenció en què parlava de consensos, no? Doncs vull agrair-li tant la intervenció que va fer durant la interpel·lació com el to que ha mantingut avui, com el text que ens ha presentat, com la predisposició a negociar i acordar. Jo crec que es veia avui en la seva moció una voluntat d'arribar a acords i de buscar aquest consens de país que vostè ens estava reclamant. També li diré que li vull dir d'una manera especial i amb èmfasi i sense que soni a retret, simplement és una evidència, que no sempre les propostes que ens han vingut del seu grup parlamentari anaven amb aquest to. Per tant, l'hi vull agrair, perquè crec que ha entès la manera de treballar si volem arribar a consensos de país, que és buscar justament els punts que ens uneixen i no aquells punts que ens separen.

I, de fet, ho ha treballat prou bé com perquè el nostre grup parlamentari recolzi tota la moció que vostè ha presentat. I intentaré explicar el perquè en cadascun dels punts.

El primer, quan parlen d'un monogràfic, estem totalment a favor del debat, de la contraposició de models, de la proposta, de la cerca d'acords i d'explicitar també les diferències. Hi han altres grups també que ens han recordat que havien presentat monogràfics al voltant del canvi climàtic i de les polítiques de mitigació, crec que són temes que s'acaben encavalcant. Dependrà dels grups de la cambra i de la pròpia cambra de veure com tot això acaba transformant-se, si en un únic monogràfic, si en dos, s'haurà de veure; però el debat no és un problema. A favor, a favor d'aquest

punt. La consellera es va comprometre a comparèixer després per fer balanç del decret un any després, i durant la mateixa comissió, es va comprometre a anar compareixent anualment per anar-ne fent balanç. Per tant, escolti'm, cap problema en ser transparents, en donar dades i en fer balanç i contraposar models.

El segon punt té diferents apartats –la diputada Paneque també hi feia referència. D'una banda, els recursos humans, els recursos tècnics. Saben que la conselleria ha fet una aposta per incrementar els recursos tècnics tant a l'ICAEN com a la Direcció General de Patrimoni per tramitar els projectes i els estudis d'impacte ambiental. Jo recordava que eren setanta-vuit els tècnics que vostès, el PSC, apuntaven en aquella moció per al debat de política general, però, bé, és igual, la vam recolzar. I estem a favor d'incrementar i donar més recursos. Creiem que, de fet, és així, amb més recursos i no eliminant tràmits, la forma d'agilitzar la tramitació de tots aquests projectes.

Un altre element és la Proencat, i estem totalment a favor de la publicació. De fet, no sé si la data exacta és a finals de novembre o finals de desembre, però estava previst ja pel departament la publicació de la Proencat.

Parlaven també dels criteris i de la documentació. Vostès, que han estat també a la conselleria de Territori, saben que això és treballa a la comissió de territori i urbanisme, on s'ha creat ja un grup de treball específic per acordar els criteris d'implementació dels parcs solars fotovoltaics en terrenys i en sòls no urbanitzables. Per tant, és una qüestió que s'està fent.

Com també l'esmena que hem aportat per ampliar fins i tot en més àmbits, l'ambiental, l'urbanístic, l'agrícola, el de paisatge i el de patrimoni cultural, en què es fixin clarament en la documentació energètica exigida per als projectes a presentar.

L'esmena del PSC que s'ha incorporat al text, nosaltres la recolzarem. Saben que la planificació per nosaltres sempre ha estat una exigència. De fet, si no hi ha planificació no és perquè la consellera no l'hagi volgut; és perquè quan va arribar a les competències d'acció climàtica, no hi era, la planificació. De fet, nosaltres no som els que ho aturem, sinó que nosaltres som els que hem acabat amb els deu anys de paràlisi, nosaltres som els que estem fent la planificació.

En l'àmbit de l'energètica, diputat Tremosa, totalment d'acord. Celebrem que en aquest cas apostin per l'energètica pública. En algun moment no ho teníem del tot clar, si el seu grup parlamentari hi apostava. Però si es tracta de reforçar-la, si es tracta de donar-li més força i més pes, ens hi trobaran. I ens trobaran també en la voluntat de desemascarar els oligopolis i posar llum, no?, a la foscor d'aquesta..., posar transparència real a les capacitats de la xarxa. Per tant, en aquest sentit, hem presentat una esmena per exigir-ho a qui li pertoca, que és l'Estat.

En l'àmbit de les centrals hidroelèctriques, totalment d'acord. Recolzem el punt. Simplement hem volgut posar més èmfasi en les conques internes, que és on la Generalitat hi té competència, i vostè sap que jo, en altres intervencions des d'aquest mateix faristol, he posat en relleu la importància que l'energia hidroelèctrica té per al futur d'energies renovables al país.

I ja que en aquest punt vostè parlava de MAT, m'agradaria acabar amb un punt que crec que és per felicitar-nos, i voldria posar avui aquí, al faristol, i és que avui hem rebut una molt bona notícia, fruit de la tenacitat i el treball constant i compartit. Avui hem rebut una gran notícia, i és que en la negociació dels pressupostos a Madrid, el grup d'Esquerra Republicana ha aconseguit aturar la MAT de la Selva. I això és una molt bona notícia, i sobretot, a qui s'ha de felicitar és la gent de la comarca de la Selva... *(alguns aplaudiments)*..., a la gent de la comarca de la Selva i de la plataforma «No a la MAT», que s'han organitzat, que hi han treballat, que han lluitat i que d'una manera tenaç han sigut constants per aconseguir-ho, però també a la resta, des dels municipis a la mateixa conselleria i, com no, a la majoria dels grups polítics d'aquest arc parlamentari que, en comissió, ens hem posicionat també en contra de la MAT a la Selva. I això, un cop més, com vostè deia al seu inici, buscant el consens, demostra que quan treballem plegats, quan sumem, guanyem i transformem. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula per part del Grup Parlamentari de VOX, el diputat Antonio Ramón López Gómez.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, vicepresidenta. *Consellera*, se acerca el invierno más largo de las últimas décadas, con un precio de la luz disparado y la factura del gas por las nubes. En marzo de 2021, los españoles pagamos un precio medio de 51,99 euros por cada megavatio/hora. En marzo de 2022, la media del megavatio/hora se disparó a los 294,3 euros. A las puertas del invierno, el 9 de noviembre de 2022, hace justo un par de semanas, el precio medio de la luz se situó en 132,52 euros, con picos de hasta 190 euros entre las 19:00 y las 20:00 horas.

Señores diputados, ni el covid ni la guerra de Ucrania son los culpables. En 2019, las importaciones de energía se situaron en el 75 por ciento, consecuencia de las políticas nefastas de depender de la energía de terceros países. El gobierno social comunista y todos ustedes, que se subieron al carro, son los responsables de que hoy España y, por tanto, Cataluña, haya sucumbido al fanatismo climático y a las imposiciones de la agenda suicida 2030.

La crisis energética que hoy sufren los españoles y, por tanto, los catalanes, tiene sólo un culpable: el «sanchismo climático». Ese «sanchismo climático» que ha asumido a pies puntillas el Pacto Verde Europeo, el Tratado de París, los Objetivos de Desarrollo Sostenible y el largo etcétera de leyes climáticas y transición energética, que han hipotecado nuestra producción energética y han arruinada a nuestro campo, nuestra industria y a los hogares españoles y, por tanto, catalanes.

El «sanchismo climático» y todos ustedes, que dieron luz verde al Plan nacional integrado de energía y clima 2021/2030, asumiendo así los objetivos climáticos acordadas en el Tratado de París, y ordenando el cierre ordenado y escalonada del Parque Nuclear Nacional. El «sanchismo climático» y todos ustedes, que se subieron al carro y que aprobaron la Ley 7/2021, de 20 de mayo, de cambio climático y transición energética, que prohíbe la extracción de hidrocarburos, el *fracking* y parte de la actividad minera.

La energía es fundamental para la prosperidad y el bienestar de la sociedad, por eso VOX es el único partido que se ha opuesto a todas las leyes climáticas y a los objetivos marcados en la agenda 20/30, la agenda de la ruina. VOX somos los únicos en apostar por la prolongación de la vida útil de las centrales nucleares. Mucho tiempo antes de que Europa nos diera la razón y la recomendara, la reconocida

como energía verde. Como poco a poco tendrán que acabar reconociendo todos ustedes. De hecho, el diputado Tremosa hoy ya lo ha empezado a hacer.

El «sanchismo climático» y todos ustedes han renunciado a explotar nuestros recursos, a pesar de que España solo representa al 0,8 por ciento de las emisiones.

Han preferido imponer restricciones y arruinar a familias y empresas. Si de verdad queremos una soberanía energética, tiene que ser nacional, y debemos contemplar cualquier fuente energía, como la térmica, cuando sea necesario, todas las renovables –todas las renovables– la nuclear, el hidrogeno, que, como todos ustedes saben, la carrera entre los distintos países para situarse como referentes en esta materia, ha comenzado, y España tiene que ser ese referente.

También proponemos extender el sistema de centrales hidroeléctricas de bombero o reversibles para que el agua sirva como una gran batería eléctrica, de tal manera que libere para generar energía cuando haya demanda, y se reutilice mediante el bombero a cotas altas, cuando haya exceso de energía en el sistema, con el objetivo de reutilizarla cuando vuelva a ser necesaria.

Es hora de preguntar a los españoles si quieren seguir pagando las facturas más elevadas de la historia y dependiendo de terceros países, o prefieren que España sea soberana energéticamente, explotando todos sus recursos. Si de verdad quieren solucionar los problemas reales, preguntemos a los españoles, como proponemos en nuestro programa «España decide», y verán que nos dan la razón. Tenemos y debemos de recuperar nuestra soberanía.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Fitxer 29

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, consellera... Com saben, uns quants d'aquests punts els votarem a favor, i els que no votarem a favor vam decidir no presentar esmenes, perquè realment el conflicte que tenim, el problema que tenim amb la seva moció és una qüestió, al final, de model i molt difícilment en una..., per molt que presentéssim esmenes, arribaríem a un acord.

I per això, doncs, els hi llegiré una frase del nou llibre del científic Antonio Turiel, el *Sense energia*, que deixa molt clar, doncs, una mica el que en pensem nosaltres: «Aquestes megainstal·lacions no són només grandioses per la mida i l'extensió dels dispositius, sinó també per la necessitat d'infraestructures auxiliars, línies d'evacuació d'electricitat, subestacions transformadores, noves esteses d'alta tensió, que també impacten i ocupen una part important del territori. L'interès de crear sistemes tan massius té molt a veure amb una frase que es repeteix empipadorament: "L'energia que necessitem." En realitat, el que vol dir aquesta frase és l'energia que es necessita per mantenir l'actual sistema economicosocial sense fer-hi cap canvi.»

I és aquí on nosaltres topem. Podem comprar, doncs, fer aquests estudis d'aquestes centrals de bombeig, o reversibles; ens sembla molt bé d'estudiar aquesta possibilitat. També ens sembla molt bé fer el Ple monogràfic, recordant també que fa poc vam presentar, amb altres grups parlamentaris, la necessitat també de fer un ple monogràfic sobre canvi climàtic. De fet, s'hauria de fer abans que finalitzi l'any, tal com deia el Decret 16/2019, o una moció que es va aprovar el mes de juliol en aquest..., un dels acords que es va aprovar d'una moció de la CUP de fer aquest Ple abans de finalitzar l'any. No sé si podríem entendre que un va lligat amb l'altre, perquè vostès ens parlen de la transició cap a les energies renovables, i tot això té molt a veure amb el canvi climàtic. Potser una opció perquè es pugui fer realment seria, doncs, ajuntar aquests plens. Però els hi votarem a favor, perquè sí que pensem que parlar-ne i que cadascú exposi els seus plantejaments sempre és bo.

També el punt de l'energètica pública. Em sembla perfecte que es compari, doncs, amb altres energètiques de la resta d'Europa. I, evidentment, l'esmena que els hi presenta el PSC també la votarem a favor, perquè saben perfectament la nostra posició en aquest tema. Nosaltres també som els que pensem que si fa un any i mig,

quan va començar aquesta legislatura, aquest Plater, aquest pla territorial per a la implantació d'energies renovables, ens l'haguéssim trobat fet, no tindríem tots aquests conflictes amb el territori. Sí que tindríem el conflicte de model, perquè vostès defensen el mateix model que ara, de continuar creixent desmesuradament i continuar creixent a costa de fomentar les desigualtats, les desigualtats aquí, però també entre el nord i el sud global, que, si ja són unes desigualtats molt grans, amb el model continuista del creixement del sistema capitalista, aquestes desigualtats continuaran ampliant-se entre nord i sud i també entre la [#pobra 00.03.59] població, com ja fa anys que està passant aquí a Catalunya i a molts països europeus.

Nosaltres pensem que aquesta crisi climàtica, aquesta emergència climàtica que vivim, aquesta transició energètica que hem de fer, ens dona l'oportunitat de començar a debatre aquest postcreixement, aquesta nova etapa que se'ns obre, una etapa que la podem fer d'una manera diferent, on no cal que el que prevalgui sigui el PIB, el benefici i l'IBEX 35, sinó que podem fer una nova etapa, la del postcreixement, on es miri..., doncs la qualitat de vida de la gent sigui un dels valors amb què puguis comptar com a societat, la distribució del treball, la distribució de la riquesa, que ningú..., que tots els serveis públics estiguin ben equipats i amb una bona dotació pressupostària.

I ara estem en aquest moment de poder planificar aquest postcreixement. I, si no ho fem i continuem fent veure com si res i planifiquem aquí una transició exactament igual que l'actual, això ens porta a l'abisme, ens porta a la desigualtat i ens porta, doncs, a continuar aquest sistema capitalista que està en fallida i que només està empobrint la majoria de la població mundial.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Moltes gràcies. Primer, agrair també la voluntat del senyor Tremosa d'interessar-se per la possibilitat de teixir consensos. Jo crec que està bé que arribem a consensos en aquest tema després de molts anys de divergències. També, al final, jo crec que podem constatar –suposo que ja per fi– que a Catalunya hem perdut una dècada en el desplegament de les energies renovables.

Vostè deia: «Alguns se sumen...» Bé, no ho sé, això del canvi climàtic no ha començat ara amb la guerra d'Ucraïna. De fet, això de la COP i la necessitat de descarbonitzar l'economia i abandonar els combustibles fòssils ja fa anys que alguns i algunes ho defensem. Sembla ser que alguns han tingut recentment algunes epifanies. Però també constatem que hi ha hagut consellers i conselleres de la Generalitat que passaran a la història per haver aconseguit la gran xifra de desplegar durant el seu mandat zero watts d'energia eòlica a Catalunya. I això és una realitat i és la constatació d'un fet i que val la pena que en parlem, quan Catalunya –jo hi estic d'acord– pot ser una potència energètica.

Catalunya ha decidit, per exemple, durant aquests deu anys, regalar la seva sobirania energètica a l'Aragó. Hem decidit que nosaltres no volíem ser sobirans, que no volíem sobirania energètica i que, per tant, nosaltres volíem dependre energèticament de l'Aragó. Jo també crec que també ho fiàvem, o alguns ho han fiat molt, a la continuïtat de les energies nuclears, i aquest jo crec que també és un tema que en podríem parlar, no?

I jo també crec que cal una mirada global. Jo crec que la moció, no?, en termes generals està bé –nosaltres hi donarem suport. Hem de prendre mesures per avançar en descarbonitzar l'economia, per avançar en energies renovables. Però també crec que cal una mirada global, perquè si l'objectiu –i vostè en parla en la moció–, no?, és el que suposa no només el preu..., perquè jo estic d'acord que ara, no?, se'ns ha disparat o s'ha disparat el preu de les energies fòssils, però les energies fòssils també tenen un problema fonamental, que és l'emissió de CO₂ i, per tant, també, provocar l'emergència climàtica. Crec que tots som conscients dels impactes que tenen quan ens hem menjat les castanyes, no?, a la festa de la castanyera, l'1 de novembre a trenta graus, no? Per tant, crec que és una realitat.

Però, clar, algú també..., ho deia la diputada Paneque: cal tindre una mirada global, no?, a l'hora de descarbonitzar l'economia. Bé, també podríem parlar..., segurament donava per a un altre tema, però podríem ser també..., una mirada global vol dir una mirada coherent. I, clar, amb una mà s'aposta per les energies renovables i amb l'altra s'aposta per ampliar l'aeroport del Prat, que és emetre més CO₂; amb una mà es diu que no fem prou amb energies renovables, i es volen gastar 80 o 90 milions ampliant els carrils de l'AP-7; amb una mà es diu que hem d'apostar per descarbonitzar l'economia i amb l'altra mà volen ampliar i acabar la B-40. Que ja sé que, amb això, Junts per Catalunya i PSC i PSC i Junts per Catalunya, *tanto monta, monta tanto*.

Però, en tot cas, jo crec que cal una visió coherent, una visió global de si realment l'objectiu fonamental..., i jo en això hi estic d'acord. És a dir, l'objectiu d'aquesta dècada a Catalunya ha de ser descarbonitzar la nostra economia, i això és possible fer-ho electrificant la mobilitat, apostant per les energies renovables. Perquè, evidentment, si vostès plantegen com a objectiu l'hidrogen verd, l'hidrogen verd –i ho parlava l'altre dia la consellera– no es pot fer sense energies renovables, però es pot fer amb MATs, des de l'Aragó, també, una altra vegada més, externalitzant la nostra sobirania energètica.

Jo crec que hem d'accelerar; jo crec que en això hi estem tots i totes d'acord. Jo..., i també l'hi he dit a la consellera: els objectius de producció d'energia renovable per al 2030 són de mínims; aquests dotze mil megawatts són de mínims, i jo tinc dubtes que hi arribem. Aquests cinc mil megawatts en fotovoltaica i els cinc mil en eòlica crec que és difícil que hi arribem, i hem de veure com encarem aquesta necessitat, perquè és imprescindible.

Jo crec que aquí, no?, també segurament tenim matisos amb el model, tenim diferències amb el model. Òbviament, l'autoconsum és fonamental; les comunitats energètiques són fonamentals. Però nosaltres també creiem que cal lideratge públic, cal planificació ecològica i cal planificació energètica, que és el que no ha tingut el Govern de la Generalitat durant aquests deu anys. Perquè també cal reequilibri territorial. Perquè tots sabem que l'energia eòlica avui està concentrada en tres comarques de Catalunya, i, per tant, cal repartir, evidentment, el desplegament de

les renovables a Catalunya, i nosaltres creiem que cal fer un salt –i ho estem plantejant també en els pressupostos de l'any 2023– començant per utilitzar tot el sòl disponible a nivell urbà per implementar energia fotovoltaica.

Per tant, no?, vostès ens deien «benvinguts determinats consensos»; molt bé, senyor Tremosa, benvingut el consens de l'energia renovable.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat Joan García González.

Joan García González

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades... Bé, agrair al senyor Tremosa tornar a portar aquest debat pràcticament inacabable sobre diferents, diguéssim, produccions energètiques a Catalunya. Vostès, a la seva moció, de fet, començaven parlant de la crisi o de per què tenim aquest problema, diguéssim, de producció energètica, aquest dèficit de producció energètica alternativa a Catalunya, i ho basaven tot..., i, de fet, la crisi l'acaben basant tota en aquesta doncs invasió russa d'Ucraïna. I ens parlen doncs que, a partir d'aquest moment, la pujada de preus, l'increment de les despeses energètiques, sobretot de combustibles fòssils, doncs ens han portat a una crisi empresarial, del nostre teixit empresarial, però no només empresarial, sinó també doncs aquestes afectacions que tenen en les famílies, en les classes mitjanes i treballadores de Catalunya. Però no és del tot cert.

Al final, vostès parlen moltes vegades de que hi ha una sèrie de motivacions molt concretes que ens porten a una crisi, però és que abans, durant molts anys, no s'ha fet absolutament res. S'hauria d'haver planificat doncs la producció d'energies renovables durant una sèrie d'anys, perquè, quan arribin aquestes crisis, es pugui donar-hi una resposta adequada. I aquí sí que els hi hem de donar..., o almenys s'ha de lloar la sinceritat de la consellera Jordà, en aquest cas, que ho ha acceptat i que, de fet, vostè ha dit diverses vegades que és cert, que no s'han fet polítiques abans de la seva arribada. També és veritat que era el seu partit el que estava governant, per tant... Però, bé, és de lloar doncs que es digui això. I, segurament, hem de fer doncs un debat, o començar a fer un debat, sobre com volem establir aquesta urgència energètica a Catalunya.

Jo crec que hi ha... Vostè parlava de consens. Hi ha un cert consens, i crec que el consens que trobem en aquesta moció..., i que nosaltres bàsicament no la votarem en contra, que és una mica difícil d'entendre, però bàsicament no la votarem en contra perquè creiem o volem trobar aquesta fórmula per construir aquest consens. Aquesta situació que vostès estan definint, per nosaltres... –començant..., parlant, per exemple, d'aquest ple monogràfic–, bé, parlem-ne, tornem a fer un debat sobre energia. Però crec que ha passat el temps, i en altres parts d'Espanya i d'Europa doncs ja ha passat el temps del debat, ja ha passat el temps de la planificació. Hem d'actuar i hem d'exercir doncs, diguéssim, la nostra capacitat per prendre decisions, i ens hem de decidir. I això ho ha de fer també el Govern.

I no podem estar parlant

Fitxer 30

tant, per un costat, perquè volem energies renovables, i per un altre costat, també, doncs, intentant, fent equilibris amb grups o partits que, entre d'altres coses, doncs, no volen, per exemple, grans projectes de renovables a Catalunya o que parlen de reequilibrar el territori com si el sòl..., no ens hem d'enganyar: el sòl on es pot plantificar o podríem planificar i construir aquestes centrals renovables fos igual de car, doncs, a l'Àrea Metropolitana que altres àrees de Catalunya. I la veritat, i aquesta és la veritat, i aquesta és la realitat, amb la que ens trobem.

Per tant, ens hem decidir. Nosaltres creiem que aquest ple monogràfic, doncs, tot i que no és la millor fórmula de plantejar-ho, doncs, endavant, fem-ho. No creiem que hi hagi d'haver cap problema. Però decidim i comencem a treballar. I crec que la seva proposta de transformació d'aquestes hidroelèctriques en hidroelèctriques reversibles, doncs, li ho diré: és una bona idea, certament. No sé si els estudis i les seves, diguem-ne, fixacions o els objectius de generació són realment com per suplir l'energia nuclear. Jo crec que no, almenys no abans del 2030. I segurament haurem de plantejar-nos seriosament que la vida de les nuclears continuï, doncs, implementant-se més enllà del 2030, que és un tema que algun dia també s'haurà de parlar, i està bé que ho parlem en aquest en aquest ple monogràfic. Però jo crec

que en aquest punt ens hem de plegar a la seva proposta, i crec que sí que hi donarem suport.

Però hem de parlar d'un mix energètic més apropiat, i hem de parlar... Vostè parlava a la seva interpel·lació, i crec que ho va fer correctament, també, del problema de l'aigua. Està molt bé. Parlem de les hidroelèctriques perquè les hidroelèctriques requereixen aigua, i jo pràcticament també els proposaria, i crec que estaria molt bé que tinguéssim un ple monogràfic sobre l'aigua –sobre l'aigua–, en aquest Parlament. Crec que és important que parlem d'això, perquè haurem de planificar els problemes que tindrem els pròxims anys i evitarem d'aquesta forma el que estem fent ara. Trobar-nos amb un problema amb les energètiques perquè no hem planificat adequadament abans. I el Parlament, de fet, ha d'estar crec que per això.

Per tant, per mi endavant. Algunes de les propostes que vostès plantegen, doncs les votarem a favor. Però bàsicament, tot i que hi ha algunes que ja els ho he dit, com per exemple la creació d'aquesta pública, doncs, crec que en cap... I acabo –acabo–, no es preocupi. Acabo. D'acord. Ja sé que volen marxar, però jo acabo, no hi ha cap problema.

(Remor de veus.)

Simplement..., no es preocupi –no es preocupi... Diputats, diputades... Diputats, diputades, acabo aquí.

(Algú aplaudeix.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup mixt, té la paraula la diputada Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. En aras de compensar el tiempo que excedió el diputado anterior, yo voy a ser muy breve. También agradecer la buena predisposición del diputado Tremosa, en este caso, pues, para intentar llegar a un acuerdo lo más amplio posible con esta moción. Vaya por delante que nosotros vamos a dar apoyo prácticamente a la totalidad de la moción, a excepción del punto de la energética pública, porque no es nuestro modelo. Pero insisto que en el resto sí.

Y es cierto que parece que hay una apuesta por las renovables, pero..., y lo denunciados hace unos días, también, en la propia sesión de control, en la pregunta al presidente, que nos parece que es una apuesta que a veces se queda simplemente en eso, en el anuncio, o que hay una intención pero detrás no hay una acción. Y lo que vemos es que hay un bloqueo por parte del Govern, por parte también de algunos ayuntamientos que, por cierto, son de su partido, señor Tremosa y, por tanto, quizá hay que trasladarles también esta apuesta por las renovables que hoy ustedes han escenificado en este Parlamento. Creo que hay demasiada burocracia, proyectos que se queden en un cajón durante años mientras en otras comunidades autónomas, pues, van como un tiro en este sentido, y por tanto no nos lo podemos permitir demasiados trámites. Incluso se han tenido que iniciar de nuevo, reiniciar proyectos por el cambio, también normativo. E insisto que, si realmente queremos hacer esta apuesta por las renovables, pues, evidentemente tenemos que avanzar en este sentido.

Y simplemente, para dar un dato que ejemplifica muy bien esto que estoy explicando: del 2009 al 2019 en Cataluña únicamente se instaló un solo molino de viento. Y creo, insisto, que este dato, pues, ilustra a la perfección esta situación de bloqueo de la que le hablamos. A nosotros esta situación nos preocupa. Insisto, incluso lo trajimos aquí en sesión de control hace apenas unas semanas. También, por ejemplo, la patronal catalana Foment del Treball se ha manifestado al respecto. También PIMEC. Les hicieron llegar al Govern de la Generalitat un manifiesto en este sentido y, por tanto, es imprescindible que nos pongamos las pilas, porque, además, es que, insisto, nos estamos quedando atrás, no solo en comparación con otras comunidades autónomas, sino también en el conjunto de Europa.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Gracias, presidenta. Totalmente de acuerdo, ¿eh? Totalmente de acuerdo con que los catalanes necesitamos un debate sensato sobre la gestión de la energía. Hay que hablar de todo, no solo de lo que gusta, sino también de lo que no gusta. Es el

que están haciendo casi todos los países de Europa. Están afrontando debates que no estaban en la agenda política, pero por la cuestión de necesidad lo están abordando. Hablan del *fracking*, hablan de la energía nuclear. Aquí, en Cataluña debemos de hablar de por qué estamos a la cola de España en renovables, por qué tenemos la mayor fiscalidad verde, cuestión que implica un aumento indirecto de precios de la energía, también.

¿Por qué no hay ayudas directas a las familias ante este encarecimiento notable de los precios? Ayudas de calado, ayudas representativas, ayudas dignas de mención. Y si son o no creíbles estos calendarios que leo de descarbonización, que no se cree absolutamente nadie, ¿no? Al final, en fin, todo el mundo sabe que no estamos haciendo trampas al solitario y que se pueden hacer mucho mejor las cosas. O sea, sí a ese debate. Creo que es razonable, es sensato, pero se tiene que hacer sin dogmatismo.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Ramon Tremosa Balcells.

Ramon Tremosa Balcells

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Pel que fa al to, mirin, jo vaig ser deu anys diputat del Parlament Europeu, i allà el diputat més eficaç era el que aconseguia que més i més grups li votessin les seves esmenes. Vinc d'aquella tradició. També és veritat que el Parlament Europeu no és un parlament d'instància última, i que, per tant, els debats de quant blanc eren més factibles. En els parlaments nacionals tothom reconeixia que hi havia més combat, perquè és on hi ha la fiscalitat, l'oposició al Govern, etcètera. Però bé, jo vinc d'aquesta tradició, pel que és bo i pel que no és tan bo, no?

Després, pel que fa a l'energètica pública, si vostès llegeixen els clàssics del liberalisme, per exemple, Hayek en el seu *Camí de servitud*, és molt interessant veure fins a quin punt reclama molts serveis públics mínims, sense els quals el mercat no pot desplegar la seva capacitat de creació de riquesa. És interessant, és

un llibret escrit fa setanta anys, però allà parla d'ensenyament públic, sanitat pública, formació, seguretat pública, sense els quals no hi ha mercat possible.

I, en aquest sentit, jo, per exemple, com a conseller d'Empresa, que hi vaig ser pocs mesos, estic molt content d'haver pogut nacionalitzar l'estació de Boí Taüll, com a ribagorçà que soc. I penso que vam fer un gran servei a la comarca. I una estació que serà també d'estiu, d'activitats durant tot l'any. I això forma part del que entenem com a reequilibri territorial.

I una altra cosa, hi ha dos tipus de catalans, a parer meu, els que han passat la Panadella i els que no. Per tant, convido la Comissió d'Acció Climàtica que visiti, per exemple, a l'Alta Ribagorça, la central reversible de Moralets, que fa trenta-cinc anys que funciona. *(Remor de veus.)* Bé, jo vinc del barri de Gràcia, eh? Vostè parlava de la Diagonal, jo soc del barri de Gràcia.

Bé, en tot cas, aquí sí que tenim el gran potencial, Catalunya pot –pot– recuperar molt de temps i posar lideratge en les centrals hidroelèctriques reversibles. L'aigua d'una central reversible, com diu l'enginyer ribagorçà Antoni Tahull, és eterna. És a dir, no se'n consumeix ni una gota, puja i baixa, puja i baixa. Ara que tenim 1.000 milions d'arbres i que la massa forestal creix un dos per cent cada any, l'aigua de la pluja la xuclen els arbres i arriba menys als rius i als pantans, doncs, les centrals reversibles també ens ajudaran a que la hidroelèctrica no sigui *one shot*, que només baixi una vegada, es generi energia i marxi, sinó a reutilitzar-la infinites vegades.

Moltes gràcies. I voteu, si us plau, la moció.

(Rialles.) (Alguns aplaudiments.) (Forta remor de veus.)